

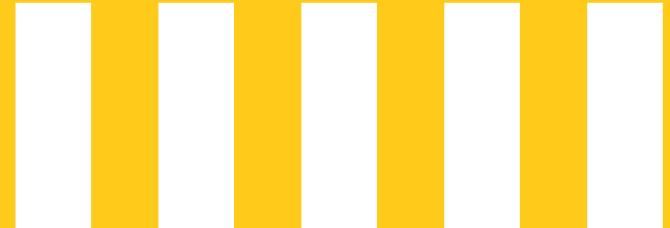
UROŠ ĐURIĆ

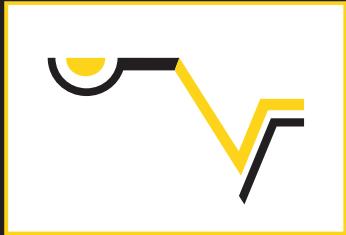
Đurić
64. u Beogradu. Sadržaj o istoriji i etnosti umetnictva u Beogradu.

„danas sam naleteo ponovo na tebe i nemam predstavu šta hoćeš“

11. 7. – 11. 9. 2013.

Galerija „dr. Vinko Perčić“
Maksima Gorkog 22
24000 Subotica
Tel.: 024 530 910
Tel./faks: 024 559 063
e-mail: percic@eunet.rs.
www: galerijapercic.com

uroš đurić

Rođen 1964. u Beogradu. Studirao istoriju umetnosti na Filozofskom fakultetu i slikarstvo na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu. Diplomirao 1992 i magistrirao 1998 na slikarskom odseku FLU. Na likovnoj sceni je prisutan od 1989, pokretanjem Autonomističkog (anti)pokreta sa Stevanom Markušem, s kojim potpisuje *Manifest Autonomizma* (1994). Izlaže u Beogradu, Briselu, Antverpenu, Edinburgu, Sofiji, Parizu, Gracu, Bazelu, Albisoli, Čikagu, Bukureštu, Ljubljani, Klosterneuburgu, Budimpešti, Sent Etjenu, Kaselu, Beču, Bratislavu, Berlinu, Varšavi, Ženevi, Pragu, Frankfurtu, Temišvaru, Poznanju, Vašingtonu, Klagenfurtu, Strazburu, Ajzenštau, Belforu, Pečuju, Njujorku, Regenzburgu, Mariboru, Skoplju, Renu, na preko 150 grupnih i samostalnih izložbi. Početkom 80-ih, bio je jedan od aktivnih učesnika na beogradskoj pank sceni (Urbana gerila). 1999 priključuje se, kao jedan od osnivača, formiranju nezavisne umetničke asocijacije *Remont*, u okviru koje pokreće galeriju *Remont* i istoimeni art magazin. Stipendista je austrijske fondacije Kulturkontakt za 2001. godinu. Dela mu se nalaze u mnogim kolekcijama od kojih su najistaknutije Ludwig, EVN i Essl u Beču, Maison Rouge u Parizu kao i Muzeja grada i Muzeja savremene umetnosti u Beogradu. Dvostruki je dobitnik nagrada Oktobarskog salona (1991 i 2005) i izložbe meseca Studija B (1993 i 1998), nagrada Bijenala mladih (1996), Memorijala Nadežde Petrović (1994) i Sindikata samostalnih umetnika (1998). Živi i radi u Beogradu.

...Nakon što je u svega par godina Đurićevog naglog uzleta u međunarodnim umetničkim krugovima (od 1999. do 2002.) njegov rad obišao mnoge galerijske i muzejske prostore u Barseloni, Budimpešti, Parizu, Briselu, Bazelu, Varšavi, Umagu, Albijisolji, Tirani, Beču, Ljubljani, Mariboru, Gracu i Čikagu, sa najavljena tri muzejska gostovanja u Beču, jednim u Pragu i jednim u Kaselu, za sledeću godinu, dok se njegova lokalna pozicija u Beogradu ni na koji način nije promenila, Uroš Đurić je uvideo da ima zapravo dve sasvim odvojene karijere.

Na globalnom tržištu umetničkih ideja, praksi, projekata i pojedinačnih radova, prepoznat je kao post-konceptualni umetnik koji sopstveni lik koristi као predstavni sadržaj u preispitivanju kodova savremene umetnosti, u njihovom odnosu spram šire kulturne i društvene sfere, dok je lokalno njegov identitet kao umetnika ostao asocijativno vezan za period „monumentalnog intimizma“, i one vrste autonomizma kakvu je razvijao sa Stevanom Markušem, te je prosti bio sveden na identitet medijski prisutnog slikara koji se u radu služi i neslikarskim medijima.

Nesporazum koji stalno iznova konstituiše nemogućnost prevođenja njegovog identiteta u bilo kom nastupu „kod kuće“ u kategorije njegovih nastupa „u gostima“, poslužio mu je za polaznu tačku u eksperimentima sa formatima izložbi i očekivanjima laičke i stručne publike – umesto da se fokusira na nostriifikaciju postignutog u izlagачkim projektima u kojima je učestvovao u inostranstvu i korigovanje slike koja se o njemu po inerciji preuzimala iz medijskih izvora, on je performativni učinak svog rada zasnovao upravo na perceptivnom jazu koji se u otvorio.

Izlaganje prazne galerije, tek naknadno ispunjene radovima, nakon što je „prevara“ koja je u nazivu izložbe nagoveštena već bila shvaćena i prihvaćena na naturalistički, zdravorazumski način (Remont 2002), izlaganje do tada nepriznatih segmenta ranijih ciklusa, kao nečeg već viđenog, čime se ne želi reći „ništa novo niti originalno“ (OZONE 2005), te potom izložba koja ne sadrži ništa od strane samog autora izrađeno (Zvono, 2006), otvarala su polje sukoba i vrlo žučnih polemika o tome šta je to u stvari umetnički rad i šta ga zapravo može legitimisati.

Pomak od izložbe kao formata predstavljanja radova unapred realizovanih u ateljeu, ka izložbi kao mediju u kome se rad realizuje, samo koristeći elemente koji su unapred realizovani u ateljeu, pritom, nije bio svrha sam po sebi – ovde se nije radilo o čisto konceptualnom delu – ovakav tretman izložbenog događaja je bio sredstvo da se demonstrira kritički odmak od onog neposrednog u izražavanju likovnim sredstvima, koji je bio usmeren ka preispitivanju toga što je u teoriji bilo nazvano „autorskom funkcijom“, kao i pozicije umetnika kao kulturnog radnika...“

Stevan Vuković

...After only a couple of years of Duric's rapid rise in international artistic circles (from 1999 to 2002), his works were presented in many art galleries and museums in Barcelona, Budapest, Paris, Brussels, Basel, Warsaw, Umag, Albijosola, Tirana, Vienna, Ljubljana, Maribor, Graz and Chicago. Three museum exhibitions have already been announced: one in Vienna, another in Prague and the third one in Kassel for the next year. However, his local position in Belgrade has not changed at all. Uroš Đurić has realised that he has, in fact, two completely detached careers.

On the global market of artistic ideas, practice, projects and individual works, he has been recognised as a post-conceptual artist using his own figure as a content for presentation in reconsidering the codes of modern art and their relation to the broader cultural and social sphere, while locally his identity, as an artist remained associatively linked to the period of "monumental intimism" and that type of autonism, which was developed by Stevan Markuš, hence it was simply reduced to the identity of the painter present in the medium, who also uses media which are atypical in painting in his artworks.

The misunderstanding, which permanently makes it impossible to translate his identity in any of his performances "at home" into the categories of his performances "elsewhere" served him as a point of departure in his experiments with the format of exhibitions and the expectations of the laymen and the professionals. He used it instead of focusing on the naturalisation of his achievements in exhibition projects abroad and on correcting his image taken over from media sources by inertia. He based his work's performative output on the perceptive gap, which had been created right there.

Exhibiting an empty gallery, which was "filled" with artworks afterwards, after the "fraud" - implied in the title of the exhibition - was discovered and accepted in a naturalist, common sense way (Remont 2002), likewise, exhibiting never displayed segments of earlier creative cycles as something already seen and by which the author wanted to say "nothing new or original" (OZONE 2005), and then, the exhibition, which comprised nothing made by the author itself (Zvono /The Bell/, 2006) opened up a battlefield and a space for bitter debates about the essence of art work and those things which legitimize it.

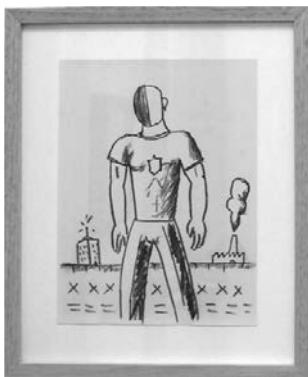
The shift from exhibition as a format for presenting works made earlier in the studio to exhibition as a medium where the artwork is made by using elements made earlier in the studio, was not a purpose for itself, namely the matter in question was not pure conceptual work whatsoever. Treating an exhibition event in this manner was a means to demonstrate the critical distance from the directness of expression by artistic means and it was targeted towards revising the "function of the author" as theory called it, as the artist's position as a cultural worker..."

Stevan Vuković

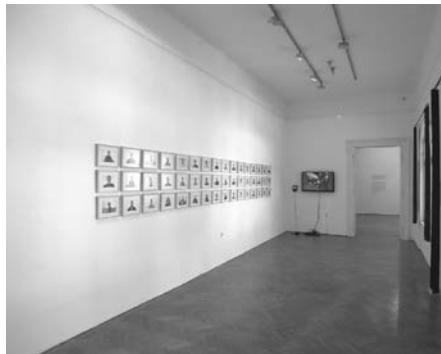
3 autoportreta (Maljevič, Haring, Pikaso) | 3 selfportraits (Malevich, Haring, Picasso) 2001

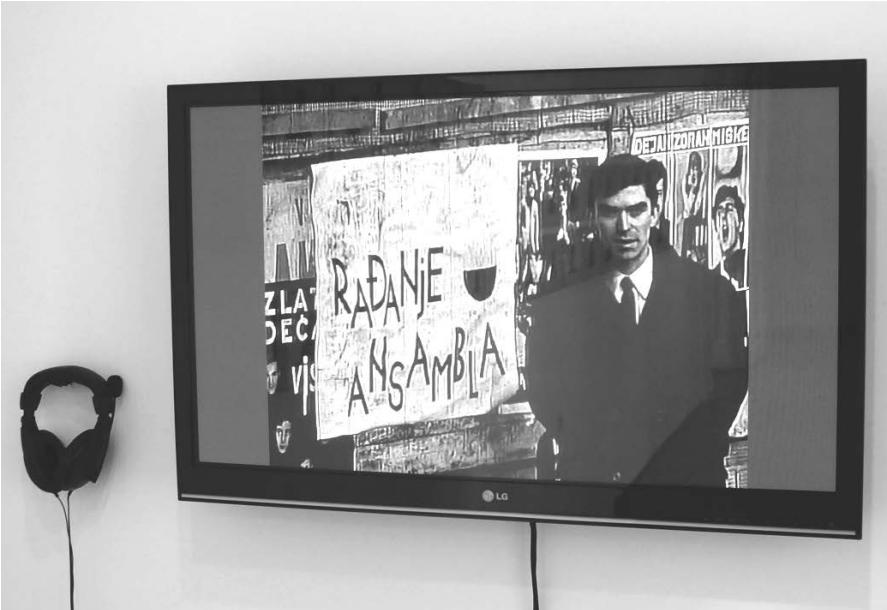
Bespredmetni autonomizam: Autoportreti | Non-objective Autonomism: Selfportraits 1998

Aproprijacije 3: Društveni portreti | Appropriations 3: Society portraits, 2009

Povratak mrtvog slikara s novim problemima: JBT (svet bi slušao)
Return of the dead painter with new problems: JBT (the world would listen), 2007

Apropijacije 0: Koncert za ludi mladi svet / Žuta podmornica | Appropriations 0: Concert for the crazy young world / Yellow submarine, 2006

Niko i ništa u Parizu i Londonu | Down & Out in Paris & London, 2010
Portret drkadžije u mladosti | A portrait of the wanker as a young man, 2009

*Povratak mrtvog slikara
s novim problemima:
Autoportret s Lu Ridom |
Return of the dead
painter with new
problems:
Selfportrait with Lou
Reed, 2006*

*Povratak mrtvog slikara
s novim problemima:
Sedeći i blenući s
gospodinom
Osterbergom | Return of
the dead painter with
new problems:
Sitting & staring with Mr.
Osterberg, 2007*

Povratak mrtvog slikara
s novim problemima:
Autoportret s Vimom
Vendersonom | Return of
the dead painter with new
problems:
Selfportrait with Wim
Wenders, 2006

Povratak mrtvog slikara
s novim problemima:
Drhtanje s Grejs |
Return of the dead
painter with new
problems: Tremble with
Grace, 2006

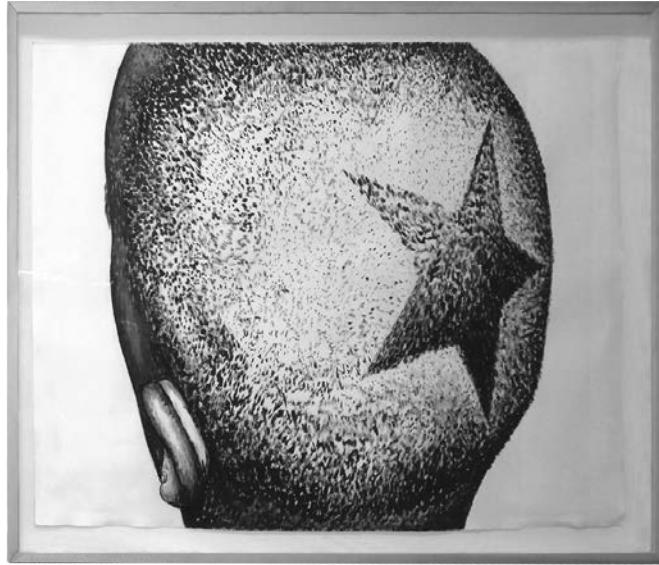

Povratak mrtvog slikara
s novim problemima |
Return of the dead
painter with new
problems:
Oh...Betty, 2006

Povratak mrtvog
slikara s novim
problemima:
Zigomar | Return of the
dead painter with new
problems: Zigomar,
2009

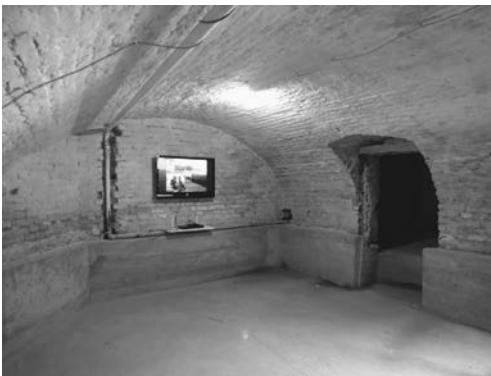

Crveni: Bauk, Hanover 1929 | *Red*: Spectre, Hannover 1929, 2009

Crveni: Bez naziva (Crna zvezda) | *Red*: Untitled (Black Star), 2009

Aproprijacije 4 | Appropriations 4: 1 jun | June 1st, 2010

Apropijacije 3: Društveni portreti |
Appropriations 3: Society portraits, 2009

Dragan Babić | Stevan Vuković | Dušan Makavejev | Branka Nevistić | Raša Todosijević | Susanne Simon Paunović | Bane Gvero | Aleksandar Zografi | Branka Prpa | Stevan Stojanović | Jasna Milenković | Slobodan Stanković | Antonela Riha | Gordan Paunović | Maja Cvetković | Goran Redžepi | Petar Ilić | Neda Arnerić | Rade Kundačina | Olja Bećković | Miroslav Milošević | Zorica Đurković | Aleksandar Gligorijević | Mileva Pavlović | Dušan Kojić | Želimir Žilnik | Marina Švabić | Ilija Šetka | Duška Jovanić | Vojin Dimitrijević | Zagorka Golubović | Milan Jelić | Dragan Ambrozić | Charles Alverson | Vladimir Karanović | Isabel Von Klitzing | Michael Bowring | Ljubomir Erić | Đus | Jelena Đorđević | Meri Cakić | Rudolf Karajović | Vesna Pešić | Slobodan Kačar | Suzana Mančić | Branko Rosić | Slavko Labović | Mirjana Rudović | Marijana Mateus

uroš đurić

danas sam naleteo ponovo na tebe i nemam predstavu šta hoćeš

11.7.-11.9.2013. | galerija dr. vinko perčić, maksima gorkog 22, subotica | otvaranje: sreda, 10.7. u 20h

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске , Нови Сад

7. 038. 53:929 Đurić U. (083.824)

ĐURIĆ, Uroš. 1964 -

Uroš Đurić : danas sam naleteo ponovo na tebe i nemam
predstavu šta hoćeš / tekst Stevan Marković ; prevod na
engleski Papp Erika ; dizajn Spartak Dulić . - Subotica :
Galerija "dr Vinko Perčić", 2013 (Subotica : Wizart). - [16]
str. : ilustr. : 5 x 7 cm

Uporedno hrv. tekst i engl . prevod. - Tiraž 25.

ISBN 978-86-86955-09-8

а) Ђурић, Урош (1964-) - Мултимедијална уметност -
Изложбени каталоги
COBISS.SR-ID 280417799

Izdavač:
Galerija „dr. Vinko Perčić”

Za izdavača:
Spartak Dulić

Dizajn:
Spartak Dulić

Prevod na
engleski:
Papp Erika

Grafička priprema:
Drago Poljaković Kovačev

Producija:
Wizart, Subotica

